प्रति वा अज्ञासमिति होवाच। यशसा वा एषोऽभ्यैति य आर्त्विज्येन। तं यः प्रतिरुन्धेयशः स प्रति रुन्धेत्। तस्मान्न प्रत्यरौत्सीति। यदि त्वस्मादपोज्जिघांसेद्यज्ञेनास्मादपोदियात्। यदि त्वयाज्यः स्वयमपोदितं तस्मात्।

---

4. Die Geschichte von Çunaççepa (7, 13. fgg.).

हरिश्चन्द्रो ह वैधस ऐक्ष्वाको राजापुत्र आस। तस्य ह शतं जाया बभूवुः। तासु ह
5 पुत्रं न लेभे। तस्य ह पर्वतनारदौ गृह ऊषतुः। स ह नारदं पप्रच्छ।

यन्विमं पुत्रमिच्छन्ति ये विजानन्ति ये च न।
किं स्वित्पुत्रेण विन्दते तन्म आ चक्ष्व नारद ॥ १ ॥

इति। स एकया पृष्टो दशभिः प्रत्युवाच।

ऋणमस्मिन्सं नयति अमृतत्वं च गच्छति।
10 पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्चेज्जीवतो मुखम् ॥ १ ॥
यावन्तः पृथिव्यां भोगा यावन्तो जातवेदसि।
यावन्तो अप्सु प्राणिनां भूयान्पुत्रे पितुस्ततः ॥ २ ॥
शश्वत्पुत्रेण पितरो अत्यायन्बहुलं तमः।
आत्मा हि जज्ञ आत्मनः सैरावत्यतितारिणी ॥ ३ ॥
15 किं नु मलं किमजिनं किमु श्मश्रूणि किं तपः।
पुत्रं ब्रह्माण इच्छध्वं स वै लोकोऽवदावदः ॥ ४ ॥
अन्नं ह प्राणः शरणं ह वासो रूपं हिरण्यं पशवोऽविवाहाः।
सखा ह जाया कृपणं ह कन्या ज्योतिर्ह पुत्रः परमे विम्रोमन् ॥ ५ ॥
पतिर्जायां प्र विशति गर्भो भूत्वाथ मातरम्।
20 तस्यां पुनर्नवो भूत्वा दशमे मासि जायते ॥ ६ ॥
तज्जाया जाया भवति यदस्यां जायते पुनः।
आ भूमिरेषा भवति बीजमेतन्नि धीयते ॥ ७ ॥
देवाश्चैतामृषयश्च तेजः समभरन्महत्।
देवा मनुष्यानब्रुवन्नेषा वो जननी पुनः ॥ ८ ॥
25 नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति तत्सर्वे पशवो विदुः।
तस्मात्तु पुत्रो मातरं स्वसारं चाधि रोहति ॥ ९ ॥
एष पन्था उरुगायः सुशेवो यं पुत्रिण आक्रमन्ते विशोकाः।
तं च पश्यन्ति पशवो वयांसि तत्ते मात्रापि मिथुनी भवन्ति ॥ १० ॥

इति हास्मा आख्याय ॥ १३ ॥

30 अथैनमुवाच। वरुणं राजानमुप धाव। पुत्रो मे जायतां तेन त्वा यजा इति। तथेति। स वरुणं राजानमुप ससार। पुत्रो मे जायतां तेन त्वा यजा इति। तथेति। तस्य ह पुत्रो जज्ञे